

28 Ιουνίου 2023

Άγιοι της Ιεράς Μονής Ιβήρων

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

*Παναγία Πορταΐτισσα. Εικόνα της Ιεράς Μονής Ιβήρων
Αγίου Όρους.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης
Λόγος Εγκωμιαστικός,
Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμπάντων**

Μέρος β'

Συνέχεια από εδώ:

<http://www.pemptousia.gr/?p=375956>

(Υ'). Ας υπάγωμεν εις την ευαγή και περιφανή Μονήν των Ιβήρων και εδώ ευρίσκομεν τον μέγαν και θαυμαστόν Όσιον Ιωάννην τον Ίβηρα τον ακμάσαντα εν έτει λξ' (960).

Ούτος εκ βασιλικού γένους των Ιβήρων καταγόμενος, αφήκε τον κόσμον και τα εν κόσμω πάντα, και γενόμενος Μοναχός, ήσκησιν πρώτον εις τα εν τη Ιβηρία ευρισκόμενα Μοναστήρια.

Είτα απελθών εις Όλυμπον [της Βιθυνίας], και ησυχάσας εκεί ικανόν καιρόν, μετά ταύτα ήλθεν εις το Άγιον Όρος, και εγένετο άκρος φίλος και υποτακτικός του Αγίου Αθανασίου του της Μεγίστης Λαύρας.

Ύστερον δε αναχωρήσας έκτισε την περιφανή ταύτην Μονήν, δι' εξόδων Βασιλείου υιού Ρωμανού, του βασιλέως των Ελλήνων, ούσαν πολλά μικράν το πρότερον επονομαζομένην του Κλήμεντος.

Εδώ ευρίσκομεν και τον Όσιον Ευθύμιον, τον υιόν του αυτού Ιωάννου, ακμάσαντα εν έτει λπ' (980), όστις έμπειρος ων εις την ιβηρικήν και ελληνικήν γλώσσαν και εις τας θείας Γραφάς, συνδιελέχθη [συζήτησε] μετά τινος Εβραίου, όταν ήτο ακόμη κοσμικός, τον οποίον τελευταίον θανάτω παρέδωκεν, επειδή εβλασφήμει ο μιάρός κατά του Χριστού.

Ασθενήσας δε βαρέως, και διά προστασίας της Θεοτόκου ελευθερωθείς από την ασθένειαν, αφήνει τον κόσμον και τα εν κόσμω και έρχεται εις το Όρος προς τον Μέγαν Αθανάσιον και υποτάσσεται εις αυτόν μετά του πατρός του.

Ούτος ωνομάσθη και νέος Χρυσόστομος, κατά τους Ίβηρας, επειδή μετεγλώττισεν εκ της ελληνικής διαλέκτου εις την ιβηρικήν όλην την Αγίαν Γραφήν, και άλλα βιβλία ψυχωφελέστατα.

Είτα αναχωρήσας εκ της Λαύρας ομού με τον πατέρα του, ωκοδόμησε μετ' αυτού, ως είπομεν, την Μονήν των Ιβήρων.

Ούτος ο Όσιος, αφ' ου ετέλεσε πολλά θαύματα, εφάνη και ως στύλος πύρινος εν τη ημέρα της Μεταμορφώσεως, ότε ελειτούργει εν τη Εκκλησία, τη ούση εις την κορυφήν του Άθωνος. Τότε και φως ουράνιον ελθόν έκαμε πάντας τους εν τη Λειτουργία ευρεθέντας να πέσωσι κάτω πρηνείς, την λάμπιν μη υποφέροντες.

Εδώ προς τούτοις ευρίσκομεν και Γεώργιον τον Ίβηρα, τον ανεψιόν μεν του Ιωάννου, εξαδέλφον δε του Ευθυμίου, κτίτορα και αυτόν γενόμενον της αυτής Μονής, και μάλιστα του Καθολικού Ναού.

Ταύτης της Μονής βλάστημα είναι και ο Όσιος, Γαβριήλ ο Ίβηρ, ο ησυχάζων εν τω Όρει, και διά φωνής θεϊκής καταβάς και αναγαγών εκ της θαλάσσης την θαυματουργόν Εικόνα της Κυρίας Πορταϊτίσσης των Ιβήρων.

Πώς δε να σιωπήσω τον υπέρ της Ορθοδοξίας ζήλον των Οσιομαρτύρων Ιβηριτών Πατέρων; Ούτοι διότι δεν εδέχθησαν τον βασιλέα Μιχαήλ τον Αζυμίτην και Ιωάννην τον Πατριάρχην, τους λατινόφρονας, οι μεν εβάλθησαν εις το πλοίον της Μονής, και εις βυθόν παρεδόθησαν [βύθισαν το πλοίο], οι δε, όντες εκ των μερών της Ιταλίας, παρ' αυτού εδουλώθησαν [τους συνέλαβαν ως δούλους] οι μακάριοι.

Εδώ εις την ιεράν Μονήν των Ιβήρων ανέτειλεν ως αστήρ νεοφανής μεν κατά τους χρόνους, λαμπρός δε κατά τους αγώνας, και όμοιος των παλαιών Οσίων, ο ιερός, λέγω, του Θεού άνθρωπος, Ιερόθεος ο διδάσκαλος, ο εκ των Καλαμών της Πελοποννήσου καταγόμενος, και γεννηθείς κατά το ,αχψ' (1686) έτος.

Ούτος ο αοίδιμος, αφ' ου εσπούδασε τα γραμματικά και φιλοσοφικά μαθήματα και έγινε εντελής και εις τας δύο γλώσσας, ελληνικήν τε ναί λατινικήν, πάντα τον κόσμον και τα του κόσμου καταφρονήσας ήλθεν εις το Μοναστήριον των Ιβήρων και έγινε Μοναχός παραιτήσας ως σοφός τας έξωθεν επιστήμας και την φιλοσοφίαν, διά να μάθη την έσω και πνευματικήν φιλοσοφίαν, ήτις είναι «τέχνη τεχνών και επιστήμη επιστημών», κατά τον Θεολόγον Γρηγόριον.

Από τον «Μέγα Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος ιδ', Πεντηκοσταρίου.

PERMANENTLY_REMOVED